

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/21/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013899511
Dátum vydania rozhodnutia:	14.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9013899511.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 14. mája 2013 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenej R. C., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvinenej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 20. septembra 2012, sp. zn. 4To/115/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej R. C. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo 4. mája 2012, sp. zn. 4T/22/2011, bola obvinená R. C. uznaná za vinnú z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa najmenej od mesiaca júl 2010 do 20. októbra 2010 do 13.04 hod., kedy bola zadržaná, v Bratislave v byte číslo 5 na druhom poschodí na Stavbárskej ulici č. 36, predávala viackrát najmenej trom osobám drogy, pričom 20. októbra 2010 pri domovej prehliadke v uvedenom byte, vykonanej na základe príkazu Okresného súdu Bratislava II. pod číslom konania OS BA II-V-43-1/2010, bolo v byte nájdené plastové vrečko s obsahom látky hnedej farby, následným skúmaním vykonaným na KEÚ PZ Bratislava bolo zistené, že toto vrečko obsahuje 1,898 g heroínu s prímесou kofeínu a paracetamolu so zastúpením účinnej látky 13,1 % hmotnostných, pričom toto množstvo obsahovalo 0,249 g čistého heroínu, ktoré zodpovedá 12 až 25 obvykle jednorazovým dávkam drogy, 4 ks skladačiek, ktoré obsahovali spolu 0,603 g heroínu s prímесou kofeínu a paracetamolu so zastúpením účinnej látky 13,3 % hmotnostných, ktoré množstvo obsahovalo 0,080 g čistého heroínu a zodpovedalo jednorazovej dávke drogy, pokrčený štvorčekaný papier, ktorý obsahoval 0,025 g metamfetamínu s prímесou efedrinu so zastúpením účinnej látky 54,3 % hmotnostných, ktoré obsahovalo 0,014 g čistého metamfetamínu, čo zodpovedá jednej obvykle jednorazovej dávke drogy, časť zatavenej plastovej injekčnej striekačky obsahujúcej 0,287 g metamfetamínu s prímесou efedrinu s priemerným zastúpením

účinnnej látky 57,6 % hmotnostných, obsahujúce 0,165 g čistého metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedalo 4 až 17 obvykle jednorazovým dávkam drogy, a uvedeného konania sa dopustila po tom, ako bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 13. decembra 2006, sp. zn. 1T/180/2006, ktorý nadobudol právoplatnosť 13. decembra 2006, pre trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej, psychotropnej látky, jedu a prekursora a obchodovanie s nimi spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 187 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, k trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky so zaradením do I. NVS, z výkonu ktorého bola podmienene prepustená 30. júla 2008 na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do II. skupiny psychotropných látok a heroín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do I. skupiny omamných látok.

Za to bol obvinenej podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 Tr. zák. na výkon uloženého trestu bola obvinená zaradená do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. jej bol uložený ochranný dohľad na dobu 1 (jedného) roka.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c/, ods. 6 Tr. zák. jej súd uložil aj trest prepadnutia vecí a to finančnej hotovosti vo výške 147,05 Eur s tým, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/, § 74 ods. 1 Tr. zák. jej bolo uložené aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podala obvinená ihneď po jeho vyhlásení odvolanie.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uznesením z 20. Septembra 2012, sp. zn. 4To/115/2012, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvinenej R. C. zamietol.

Obvinená podala proti rozhodnutiu krajského súdu sama dovolanie, ktoré bolo okresnému súdu doručené 12. novembra 2012 spolu so žiadosťou o ustanovenie obhajcu. V jeho odôvodnení uviedla ako dovolacie dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. b/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por., z ktorých prvý predpokladá, že súd rozhodol v nezákonnom zložení, druhý, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a tretí, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Uviedla v ňom len, že so samotným rozhodnutím krajského súdu nesúhlasí, a to pre chyby konania, ktorých sa dopustili svojím postupom okresný i krajský súd, ktoré zakladajú dôvody dovolania vyššie uvedené, ktoré ale viac neodôvodnila. V závere dodala, že po ustanovení obhajcu doloží súdu konkrétne skutočnosti, resp. konkrétne dôvody jej dovolania.

Neskôr v dovolaní podaného ustanoveným obhajcom (doručené na okresný súd 31. januára 2013) obvinená najprv poukázala na to, že najprv bola súdom prvého stupňa oslobodená. Porušenie práva na obhajobu videla v tom, že okresný súd po vrátení veci krajským súdom vec v potrebnom rozsahu neprejednal, čím jej bolo odopreté právo klásť otázky svedkom (brániť sa). Okresný súd len prečítal výpovede jednotlivých svedkov a rozhodol presne opačne ako prvýkrát.

Z uvedených dôvodov obvinená navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo 4. mája 2012, sp. zn. 4T/22/2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 20. septembra 2012, sp. zn. 4To/115/2012, porušený zákon v neprospech obvinenej, zrušil rozsudok okresného súdu a prikázal mu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvinenej sa vyjadrila Okresná prokuratúra Bratislava II., ktorá navrhla dovolaciemu súdu, aby o podanom dovolaní rozhodol v zmysle § 392 ods. 1 Tr. por. (č.l. 353) a Krajská prokuratúra Bratislava, ktorá navrhla dovolanie obvinenej podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť (č.l. 354-355).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné. Dovoláním bolo napadnuté právoplatné uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 20. septembra 2012, sp. zn. 4To/115/2012, ako súdu odvolacieho. Proti takémuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné podľa § 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por. Dovolanie bolo taktiež podané prostredníctvom obhajcu, čím bola splnená aj podmienka jeho podania oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. Bolo podané včas a na zákonom určenom mieste (§ 370 Tr. por.), po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a označuje chyby konania a dôvod dovolania (§ 374 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvinenou R. C. nie je dôvodné (chyby vytýkané v dovolaní nepredstavujú naplnenie žiadneho dovolacieho dôvodu), a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Dovolací súd skúmal naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., t.j., že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, keďže sama obvinená vo svojom podaní zo 7. novembra 2012 uviedla, že konkrétne dôvody svojho dovolania uvedie v dovolaní, ktoré podá jej ustanovený obhajca (č.l. 332).

Obvinená tento dovolací dôvod postavila na skutočnosti, že okresný súd po vrátení prejednávanej veci krajským súdom na nové konanie a rozhodnutie vec v potrebnom rozsahu neprejednal, čím jej bolo odopreté právo klásť otázky svedkom (nemala možnosť sa brániť).

Právo na obhajobu každého, proti komu sa vedie trestné stíhanie, je v Trestnom poriadku upravené v ustanovení § 2 ods. 9 Tr. por. Vyjadruje jeden z právnych princípov, na ktorých je vybudované trestné konanie a jeho zmyslom je zabezpečiť úplnú ochranu zákonných záujmov osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie, ako aj prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu a správneho rozhodnutiu.

K jedinej námietke obvinenej, že nemala možnosť sa brániť (klásť svedkom otázky) je potrebné uviesť, že odvolací súd vo svojom rozhodnutí (uznesenie z 26. januára 2012, sp. zn. 4To/158/2011) ani nežiadal, aby súd prvého stupňa dokazovanie doplnil, resp. ho opakoval. Okresnému súdu len vyčítal, že pri hodnotení jednotlivých dôkazov, najmä výpovedí svedkov nepostupoval objektívne s tým, že výpoveď svedka R. A. nevyhodnotil a zároveň nevysvetlil, prečo prikladal k výpovediam svedkýň Q. a U. z hlavného pojednávania väčšiu vierohodnosť, než k ich výpovediam z prípravného konania.

Po zrušení oslobodzujúceho rozsudku potom okresný súd vykonal hlavné pojednávanie 4. mája 2012, kde obhajca i obvinená nemali žiaden návrh na doplnenie dokazovania. Navyše obvinená mala možnosť svedkyni Q. na hlavnom pojednávaní konanom 23. júna 2011 (č.l. 226) a svedkyni U. na hlavnom pojednávaní konanom 6. septembra 2011 (č.l. 250) klásť otázky po ich výpovediach, avšak toto právo nevyužila.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. teda naplnený nebol. Bude spravidla naplnený pri nerešpektovaní ustanovení Trestného poriadku o povinnej obhajobe, pri vykonávaní procesných úkonov bez prítomnosti obhajcu a pod. Počas celého súdneho konania sa obvinená mohla vyjadrovať ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa jej kládli za vinu a plne užívať svojich procesných práv zaručených jej Trestným poriadkom.

Je zrejmé, že obvinená nesúhlasí s hodnotením dôkazov súdom prvého i druhého stupňa (keďže najprv bola neprávoplatne oslobodená spod obžaloby Krajského prokurátora Bratislava č. 2Kv 33/2010 z 25.

februára 2011). Tu však platí, že právo obvinenej na obhajobu nemôže byť porušené tým, že súd, vychádzajúc zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, hodnotí dôkazy inak než je predstava obvinenej.

Preto potom najvyšší súd musel po prejednaní veci na neverejnom zasadnutí dovoliť obvinenej R. C. odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por., keďže je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.